

[Alfred Hansen]

Det bør være sådan og er forhåbentlig også sådan i de fleste tilfælde, at man køber de bedste varer til de billigste priser, hvor man så end måtte finde dem.

Hvis jeg skal knytte nogle kommentarer til B 50, vil jeg karakterisere det som byggende på kontrol og styring.

Hvis vi ser på punkt 1 i forslaget om importregulering, vil man altså sikre, at den offentlige sektors vareindkøb finder sted på grundlag af dansk produktion. Vi kender jo godt foreningen, sammenslutningen, med sloganet »Køb dansk«. Jeg har aldrig rigtig troet på effekten af noget sådant, fordi det er i strid med al sund logik for køberne. Køberne køber de varer, der er bedst og billigst, og hvis det så tilfældigvis er danske varer, er det da naturligvis kun glædeligt, men at indføre ved lov, at man skal købe danske varer uanset pris og kvalitet, kan vi fra retsforbundets side ikke acceptere.

I punkt 2 opererer man med begrebet »et statsligt indkøbsselskab«, og man taler om kompensationsordrer, begge synspunkter, som vi under ingen omstændigheder kan støtte. Man taler om importreguleringsordninger. Heller ikke det er retsforbundets livret. Det kommer nok heller ikke som nogen overraskelse for DKP, at vi har denne holdning.

I punkt 4 er der dog noget, der kan virke en lille smule charmerende og positivt, nemlig at man skal skærpe kravene til varedeklARATIONER og varespecifikationer. Vi mener, det er et gode ud fra et forbrugermæssigt synspunkt, at man nøjagtig ved, hvilke ingredienser der er i de varer, man køber.

Der er ét argument for at støtte forslaget, og det er, at forskellige ordførere, bl. a. hr. Lawaetz, har udtrykt bekymring for, at det strider mod vores EF-medlemskab. Hvor er det i grunden rørende at høre på alle disse ordførere, som måske nok kan have en vis positiv holdning til forslaget, men som desværre må konstatere, at det strider mod EF-medlemskabet. Det skulle sådan set være den eneste begrundelse for, at vi kunne have lyst til at støtte forslaget, men det er nok en lidt for tynd begrundelse og en lidt for svag argumentation, så jeg skal derfor oplyse DKP om, at vi ikke kan støtte forslaget.

Vi er for frihandel, vi er imod toldskranke, vi er imod protektionisme, vi er imod

statsstyring og statsdirigering, vi er for markedsøkonomi, og vi er imod planøkonomi, vi er imod bureaukrati, og vi er for forenkling. Derfor må vi i hvert fald på dette område tage kraftigt afstand fra de synspunkter, som DKP repræsenterer.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 51 kunne jeg godt tænke mig vedrørende punkt 2 at foretage en ændring. Når DKP foreslår, at dette importråd skal redegøre for, hvilke internationale aftaler og traktater der i øjeblikket hindrer Danmark i at gennemføre en egentlig importregulering, er vi ovre i socialistisk statsstyring.

Jeg ville ikke have spurgt imod, at vi fik undersøgt, hvilke internationale aftaler og traktater der i øjeblikket hindrer Danmark i at føre en fri handel med alle verdens lande. Det kunne det være interessant at få undersøgt, men det er jo ikke det, forslaget går ud på, det er det modsatte. Det bygger på en teori om, at vi er os selv nok, at vi sandelig ikke skal handle med andre, vi skal klare os selv, og samtidig slår man til lyd for, at vi skal udvide handelssamkvemet med u-landene og de socialistiske lande.

Jeg er enig i det synspunkt, at vi har en alt for ensidig udenrigshandel, og det er vort medlemskab af EF, der er hovedårsagen til dette forhold. Vi så gerne en langt mere fri indstilling til handelssamkvem med andre lande, specielt u-landene, som vi jo fører en protektionistisk politik over for, og samtidig foregiver vi under falsk varebetegnelse at ville hjælpe dem ved at give dem tilskud og sende dem nogle penge i ny og næ, vel at mærke penge, som er øremærket. De får den besked: I skal købe de og de varer i Danmark, så må I få så og så mange penge. Den form for u-landspolitik er vi imod. Vi ønsker, at den u-landsbistand, vi giver, ikke skal være øremærket. De enkelte modtagerlande må selv bestemme, hvordan de vil bruge denne støtte. Derfor er vi naturligvis også imod, at man opstiller handelshindringer over for de u-lande, som vi kunne gavne meget ved at købe deres råvarer, vel at mærke til en rimelig pris, en pris, som vi kunne være bekendt. Vi må ikke udnytte deres svage position i handelsforbindelser.

Man taler i punkt 5 i beslutningsforslag B 51 om at redegøre for den danske import af luksusvarer og konsekvenserne af en regulering heraf. Det kunne være meget interessant